

El Quadro Artístic de l'Ateneu de Sant Celoni

Apet de Germanor

celebrat en l'Hotel Suís d'aquesta vila, el Diumenge dia 3 del corrent

Petites consideracions

En un poble, haver-hi una manifestació de caràcter artístic és un aconfeixement que desperta anhels de superar-se a uns pocs homes espirituals; però haver-hi una agrupació que tingui per única finalitat donar esplai conresant alguna de les arts belles, és poc menys que una heroïcitat.

Qui no coneix la vida dels pobles!...

Avesats a heredar les manifestacions de la ballaruga, de la carteta i de... l'estultícia, els que ens van succeïnt, com en una maledicció atàvica, tenen heredats i augmentats els vicis de llurs avantpassats amb noves aberracions que la corrent o la moda imposen.

Perxò diem, que un grop o dos que la seva afició pel teatre o altra manifestació cultural l'allunyi, anc que sia per unes hores, de les taules del cafè o de la sala de ball, és ja no sols una esperança de superar-se, sinó un fet real, que tard o d'hora es traduirà en un ambient de cultura i civisme, sempre i tant que les obres sien orientades en aixecar la dignitat humana.

Es per aquest motiu que nosaltres, que havem alsat una nova bandera, quina única divisa és polir les aspereeses rurals del nostre modo d'ésser, obrint-nos pas pel camí de les manifestacions de l'intel·lecte, no havem tampoc dubtat gens en acceptar l'amable convit dels propis companys que comparteixen les tasques d'aquesta publicació, que precisament avui reunits en amical àpet de germanor, han fet el recompte de la seva obra realitzada i traçat un nou programa pel pervindre.

Durant les converses de sobretaula, el comentari ha girat alentorn del company desaparescut, per a volar tal vegada, i això són els seus mereixements, a millor vida que aquesta tant quimèrica i passatgera; com també pels altres que s'han vist precisats a allunyar-se a altres indrets per les lluites quotidianes de l'existència, després d'haver acomplert una part feixuga en la tasca comentada.

I per tots, un mot de recordança i agraïment; l'obra de perfecció humana és tant complexa que necessita no sols una vida sencera, sinó moltes, les de tots, que com espesa cadena va passant i capdellant-se en el fus de l'infini.

La Casa Pairal

El fogar de l'agrupació que avui ens ocupa és l'Ateneu de Sant Celoni, nom brillant per cert, i que a tothora voldriem que els seus capdavanters sabessin imprimir-hi la distinció erudita que ell representa, no fos cas que com en altres pobles vingués a ésser solament un casinet de petita política de poble, on tant sols per a retenir-hi el predomini administratiu són uns focus del vici en ses diferents manifestacions...

I per què estem gelosos d'aquesta magnífica planta, que dintre de pocs anys — i això no és pas fer el profeta — la vida activa de la vila i comarca s'hi haurà concentrat, i a dintre, els elements heterogènis en pensars i orientacions es lliuraran a fermes controvèrsies, és pel què volem que es procuri recollir les altes manifestacions de l'esperit, expressades en Teatre, Biblioteca, Escola, Exposicions, Mutualisme, etz., i així, preparats els homes del demà, la lluita no devindrà brutal, encarniçada, inconscient, sinó que serà el noble delit d'oposar la perfecció a la rutina, la democràcia a l'absolutisme, foragitant o anul·lant els grops de la discòrdia que volen que cada vilatà porti penjat al coll un cartellet com els exemplars d'una classificació zoològica.

Ha passat ja l'hora de les rencors; s'imposa el sentit comú, el dret a la vida... i quan hom senti tabalejar als eterns descontents, hi ha una fórmula completament ajustada i eloqüent: l'indiferència.

I què és l'Ateneu? Avui un edifici monumental, orgull del poble celoní que té obertes de bat a bat ses portes i que una agrupació de propietaris, comerciants i industrials han bastit a ses expenses, perquè s'hi pugui desenvolupar la vida cultural i cívica que la nostra vila és mereixedora per la seva importància com a centre mercantil i cultural dels pobles conveïns.

L'àpet de germanor

En el magnífic Hotel Suís d'aquesta vila, i per donar una completa inversió d'unes pessetes recollides amb ocasió del benefici del Quadro escènic, que els nostres llegidors ja en tenen esment, així com també per la lliberalitat del Sr. President de l'Ateneu D. Pere Sibina, i la Junta directiva, es celebrà en l'intimitat dels components de l'agrupació artística aquest àpet dit de germanor.

A la presidència s'hi sentà l'assessor de la Secció teatral D. Eduard Domenech, que també tenia la representació del president de l'Ateneu; el director del Quadro escènic D. Rafel Vives; l'actriu de càracter, Sra. Maria Vila; les actrius germanes Maria i Enriqueta Font i l'actor Sr. Antoni Sánchez, i al vol de la taula presidencial en amigable confraternitat tots els joves de la Secció, personal de la tramoia i en representació del periòdic MONTSENY el redactor Sr. Eduard Torras i el director Sr. Miquel Grivé.

Acte seguit, feren irrupció a les taules les sabroses viandes que a les ordres del Sr. Miquel Cairol s'havien preparat, i formant esplèndid *menú*, s'ens serviren així:

Entremès variat
Arròs a la valenciana
Llagosta maionesa
Garrinet al forn